

SZTANDAR BIBLIJNY

i
Zwiastun Chrystusowego Królestwa

lud soli

„PODNIĘCIE SZTANDAR DO
NARODÓW” – IZAJ 62:10

Wewnątrz . . .

Lud soli	18
Mat.5:1-13	18
Decydujące próby	18
Sól właściwą ilustracją	19
Poważne ostrzeżenie	19
Słone ofiary	20
Słone przymierza	20
Czas ucisku	20
Pytania biblijne	21
Skorowidz wersetów	22

Sztandar Biblijny i Zwiastun Chrystusowego Królestwa (PL ISSN 1230-1086) Miesięcznik – Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania” w Nowym Dworze Mazowieckim. Redaktor: Bernard Hedman Chester Springs, Pa. 19425, USA, Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki, ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05-100 Nowy Dwór Mazowiecki

Mateusz 5:1-13

1. A Jezus widząc lud, wstąpił na górę; a gdy usiadł, przystąpili do niego uczniowie jego.

2. A otworzywszy usta swe, uczył je, mówiąc:

3. Błogosławieni ubodzy w duchu; albowiem ich jest królestwo niebieskie.

4. Błogosławieni, którzy się smęcą; albowiem pocieszeni będą.

5. Błogosławieni cisi; albowiem oni odziedziczą ziemię.

6. Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości; albowiem oni nasyceni będą.

7. Błogosławieni miłośnierni: albowiem oni miłosierdzia dostąpią.

8. Błogosławieni czystego serca; albowiem oni Boga oglądają.

9. Błogosławieni pokój czyniący; albowiem oni synami Bożymi nazwani będą.

10. Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości; albowiem ich jest królestwo niebieskie.

11. Błogosławieni jesteście, gdy wam złorzeczyć będą, i prześladować was, i mówić wszystko złe przeciwko wam, kłamając dla mnie.

12. Radujcie się, i weselcie się; albowiem zapłata wasza obfita jest w niebiesiech; tak bowiem prześladowali proroki, którzy byli przed wami.

13. Wy jesteście sól ziemi; jeżeli tedy sól zwietrzeje, czemże solić będą? Do niczego się już nie zgodzi, tylko aby była precz wyrzucona i od ludzi podeptana.

Słowa te stanowią część Kazania na Górze. Nasz Pan wygłosił wiele kazań, lecz to było czymś więcej niż kazaniem – to był wykład na temat Ewangelii o Królestwie Bożym. Jak moglibyśmy się spodziewać, było ono przedstawione bardzo logicznie.

Według księgi Mateusza, Jezus nauczał o Ewangelii Królestwa Bożego (Mat.4:23). Uczył „w bożnicach ich, i każąc Ewangelię królestwa, a uzdrawiając wszelką chorobę i wszelką niemoc między ludem. I rozeszła się wieść o nim po wszystkiej Syrii”.

Ludzie przyprawiali do niego swoich cho-

rych – opętanych przez demony, obłąkanych, sparaliżowanych i tak dalej – a On ich uzdrawiał. W tym tkwiła uniwersalność Jego świadectwa – zwracał ich uwagę na Królestwo Boże, głosił im dobrą nowinę o przyszłym wielkim uzdrowieniu, wieść o restytucji, pokazując, iż to wspaniałe Królestwo ma błogosławić ludzi. W wyniku tego chodziły za nim wielkie tłumy.

DECYDUJĄCE PRÓBY

Jezus wiedział, że nie wszyscy wejdą do tego Królestwa, o którym On głosił. Chciał, aby tylko najbardziej chętni poznali Prawdę – najgorliwsi. Co On zrobił?

„A Jezus widząc lud, wstąpił na górę; a gdy usiadł, przystąpili do niego uczniowie jego” (w.1). Dlaczego wszedł na górę? Najwyraźniej po to, aby oddalić się od tłumu. To, co miał do powiedzenia nie odnosiło się do przeważającej większości z nich. Poddał ich więc próbie. Zaczął wchodzić na stromą, urwistą górę. Patrząc na to byli poddani próbie. „Czy wystar-

czająco zależy mi na dostaniu się do tego Królestwa, by chcieć wiedzieć więcej na jego temat, by wejść za Nim po tych poszarpanych zboczach na tę górę?”

Pan poddał ich kolejnej próbie. Syryjczycy i Grecy wymieszali się z Żydami. Żydzi wierzyli, że tylko oni są ludem Bożym; przecież byli jedynym narodem wybranym przez Boga. Wielu z nich było raczej zarozumiałych – pysznych. Patrzyli z góry na pogan i nawet na niektórych spośród siebie – na celników i grzeszników z ich własnego narodu. Przy innej okazji Jezus powiedział przypowieść o dwóch ludziach, którzy weszli do świątyni, aby się modlić (Łuk. 18:9-14):

„Rzekł też i do niektórych, którzy ufali sami w siebie, że byli sprawiedliwymi, a inszych za nic nie mieli, to podobieństwo:

Dwoje ludzi wstąpiło do kościoła, aby się modlili, jeden Faryzeusz a drugi celnik.

Faryzeusz stanąwszy, tak się sam u siebie modlił: Dziękuję tobie, Boże! zem nie jest jako inni ludzie, drapieżni, niesprawiedliwi, cudzołoż-

Mateusz 5:1-13

lud soli *

* Ten artykuł jest w znacznej części oparty na wykładzie Profesora Raymonda G.Jolly'ego Wydawcy Sztandaru Biblijnego w latach 1950-1979.

nicy, albo jako i ten celnik.

Poszczę dwakroć w tydzień; daję dziesięcinę ze wszystkiego, co mam.

A celnik stojąc z daleka, nie chciał podnieść i oczu swych w niebo, ale się bił w piersi swoje, mówiąc: Boże! bądź miłościw mnie grzesznemu.

Powiadam wam, że ten odszedł usprawiedliwionym do domu swego, więcej niżeli on: albowiem kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.”

Niektórzy dzisiaj popełniają ten sam błąd. „Boże, dziękuję Ci, że jestem członkiem takiego a takiego kościoła i że mam Prawdę. Dziękuję Ci, że nie jestem jak inni Chrześcijanie” – i tak dalej. Musimy być ostrożni. Może być wielu takich, którzy nie mają światła Prawdy, jakie my mamy, ale są wierniejsi niż my.

Błogosławieni Pana muszą być pokorni („ubodzy w duchu”, w.3), mając niską samoocenę. Jeśli się wywyższają we własnej opinii, nie należą do tego Królestwa. Jeśli są pyszni, Bóg będzie się im sprzeciwiał. Błogosławieni pokorni, bez względu na to, czy są Żydami, arystokratami, czy też celnikami i grzesznikami. Błogosławieni są ci, którzy nie są bogaci we własnej samoocenie.

Pan mówi do nich „teraz wy jesteście tymi jedynymi” – nie nauczeni w Piśmie i Faryzeusze, nie arystokracja, nie Żydzi jako naród. To już nie było sprawą narodową. Pan wskazuje tu na kwalifikację *osobistą i indywidualną*.

Błogosławieni także ci, którzy żałują za swoje grzechy – smucą się z ich powodu.

Błogosławieni ci, którzy pragną się uczyć u stóp Mistrza – dający się pouczyć, cisi.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną Prawdy i jej Ducha.

Błogosławieni miłosierni – ci, którzy mają współczucie i ducha przebaczenia wobec innych, którzy są słabi i zbłądzili.

Błogosławieni czystego serca, bo oni docenią – oczyma wiary – chwalebny charakter Niebiańskiego Ojca.

Dzieci Boże muszą być czynicielami pokoju. Bóg udziela nam pokoju przez Jezusa Chrystusa. Skoro Bóg dał nam ten pokój, co my powinniśmy dać innym? Czy możemy powiedzieć „pokój” z głębi serca?

I błogosławieni prześladowani dla sprawiedliwości. To również jest wielka próba.

SÓL WŁAŚCIWĄ ILUSTRACJĄ

Standardy przedstawione w tych błogosławieństwach odnoszą się do każdego człowieka. Cywilizacja w swej najwyższej formie jest wynikiem konserwującego wpływu pojedynczych na-

śladowców Chrystusa w ciągu wieków (werset 13). Wielu z klasy soli było prześladowanych na śmierć. Szatan jest sekciarzem i wprowadził wiele szkody do prawdziwego ludu Pana wikłając go w sekciarstwo poprzez łączenie się w przeciwne sobie grupy. Powinniśmy pokonywać mur sekciarstwa i uprzedzeń.

Sól jest środkiem konserwującym chroniącym przed zepsuciem. Jest przeciwieństwem kwasu. Kwas powoduje gnicie, psucie się. Kwas przedstawia grzech i błąd. Mamy unikać grzechu i błędu, a dodatkowo usuwać kwas złości, złej woli (1 Piotra 2:1,2). Mamy dbać o to, aby zachowywać Prawdę i ducha Prawdy. Mamy być konserwującym wpływem.

Sól nie tylko posiada właściwości konserwujące, ale także oczyszczające. Obrazowo mówiąc, trzyma się ona Prawdy pomimo wszelkiego sprzeciwu błędów. Trzyma się ducha Prawdy i jest przykładem wierzących.

Sól przenika i wnika. Słowa naszego Pana dotarły do każdego serca. Posłannictwo Ewangelii Królestwa ma przenikliwy wpływ, który dociera do najgłębszych zakamarków naszego sumienia – bada serce tak, jak żadne inne posłannictwo. Można badać Szekspira i czerpać mądrość od niego, lecz jego pisma nie dorównują słowu Bożemu – dobrej nowinie o Królestwie. Nic więc dziwnego, że posłannictwo w dniu Pięćdziesiątnicy przeniknęło do serc słuchaczy (Dz. Ap. 2:37).

POWAŻNE OSTRZEŻENIE

W słowach naszego Pana zawarte jest jednak ostrzeżenie: „(...)jeżeli tedy sól zwietrzeje, czemże solić będą? Do niczego się już nie zgodzi, tylko

Opisując *Dolinę Soli* w Judei człowiek nazwiskiem Maundrell pisze:

„Wzdłuż, po jednej stronie doliny, w kierunku *Gibul* znajduje się mała przepaść długości około dwóch ludzi, tworzona przez ciągle wymywanie soli i przez to można zobaczyć, gdzie leżą jej żyły. Odlamałem kawałek, a z niego tą część, która była narażona na deszcz, słońce i powietrze, chociaż miała drobinki i cząsteczki soli, *to jednak straciła już zupełnie swój smak*, część wewnątrz, która była związana ze skałą, zachowała swój smak, jak się przekonałem próbując.”

(Cytowane przez Adama Clarke w jego komentarzu do Mateusza 5:13, *Komentarz Clarke'a*)

SŁONE OFIARY

Każda ofiara całopalna miała być przyprawiona solą. Ofiary całopalne przedstawiały Boską akceptację ofiary pojednania. Bóg manifestował swą akceptację przez ogień, który „zstępował” z nieba i pochłaniał ofiarę na ołtarzu. (3 Moj. 9:22-24). To samo miało miejsce przy poświęceniu świątyni (2 Kron.7:1). Zobacz także 1 Kron. 21:26

P o ś w i ę c o n y Chrześcijanin jest jakby ofiarą. Bóg manifestuje akceptację swego ludu poprzez błogosławieństwa Jezusa Chrystusa, udzielane im podczas wieku Ewangelii. Później okaże On swoje błogosławieństwa w restytucji (Dz. Ap.3:19-21) niewybranym, obecnym niewierzącym ze świata ludzkości. Jezus Chrystus soli nas i posoli cały świat ludzkości.

SŁONE PRZYMIERZA

„Wszystkie ofiary podnoszenia z rzeczy poświęconych, które przynosić będą synowie Izraelscy Panu, dałem tobie, i synom twym, i córkom twoim z tobą, prawem wiecznym; ustawa to nienaruszona, i wieczna przed Panem, tobie i nasieniu twemu z tobą. [Jest to wieczyste przymierze soli przed Panem dla ciebie i twojego potomstwa - Nowy Przekład BiZTB]” – 4 Moj. 18:19.

Obrazowo widzimy tu konserwujące właściwości soli w wiecznym przymierzu Boga, przymierzu, które zawarł z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem. Sól symbolizowała niezłomne przymierze. 3 Moj. 2:13 nakazuje, aby wszystkie ofiary z pokarmów „przymierza Boga twojego” były solone. Zobacz także 2 Kron. 13:5, Ezechiel 43:18-24.

Fundamenty zniszczonego miasta zostały posypane solą, co wskazywało na jego jałowość, jego śmierć (Sędz. 9:45).

aby była precz wyrzucona i od ludzi podeptana.” (Porównaj Marek 9:49,50.)

Jeśli poświęceni utracą swą słoność, jak ponownie się osolą? Nie ma żadnej innej Ewangelii niż ta o Królestwie, która mogłaby mieć na taki wpływ. „Mądrze chodźcie przed obcymi, czas odkupując. Mowa wasza niech zawsze będzie przyjemna, solą okraszona, abyście wiedzieli, jakobyście każdemu z osobna odpowiedzieć mieli.” (Kol. 4:5,6). Musimy być ostrożni w naszych relacjach zawo-

dowych i zajęciach ogólnych, aby nie pozwolić, by świat na nas wpływał i byśmy przez to tracili naszą słoność i „na nic się nie przydawali”.

CZAS UCISKU

Możemy się rozsądnie spodziewać, że w miarę, jak słoność chrześcijańskiego wpływu zanika pod naporem niewiary i materializmu, warunki na świecie jeszcze bardziej się pogorszą. Czas ucisku, o którym mówił

nasz Pan w innym miejscu w Ewangelii Mateusza (24:21,22), jest spowodowany częściowo poprzez usunięcie Bożych Wybranych z ziemi. Poniżej cytujemy odnośny fragment z książki „Wykres Boskiego Planu”, tom 16 w naszej serii epifanicznej, str.64,65:

„Spójrzmy krótko na symboliczną ziemię przed potopem. Rozumiemy, iż symboliczna ziemia każdego świata jest zorganizowanym społeczeństwem tego świata. Często słowo ziemia jest symbolicznie używane w Biblii w znaczeniu *społeczeństwa*. Na przykład kiedy Jezus powiedział: „Wy jesteście solą ziemi” (Mat. 5:13), na pewno nie miał na myśli, że jesteśmy literalną solą umieszczoną w literalnej ziemi w celu jej zahartowania, odżywienia i zakonserwowania, lecz tą w społeczeństwie ludzkim – symbolicznej ziemi – Chrześcijanie są czynnikiem hartującym, odżywiającym i konserwującym. Izajasz 60:2 wyraźnie nie odnosi się do literalnej ziemi będącej w wielkiej literalnej ciemności, bo gdyby tak było, wszędzie tam, gdzie słońce nie świeci na ziemię byłoby ciemno,

niezależnie od tego, ilu świętych by się tam znajdowało, a wszędzie tam, gdzie słońce świeci byłoby jasno, niezależnie od tego, ilu grzeszników by się tam znajdowało. Jasną myślą tego wersetu jest to, iż podczas gdy *społeczeństwo* w ogólności będzie w ciemności błędu, wierni będą w świetle prawdy. Jakże wyraźnie słowo *ziemia* oznacza społeczeństwo w pierwszym znaczeniu, a planetę, na której żyjemy w drugim znaczeniu w 1 Moj. 4:14: „Oto mię dziś *wyganiaasz* z oblicza tej ziemi [społeczeństwa], a przed twarzą [łaską] twoją skryję się, i będę tułaczem, i biegunem na ziemi [naszej planecie]”! Ponownie „była *wszystka* ziemia [społeczeństwo ludzkie] jednego języka” (1 Moj. 11:1). Można by cytować inne ilustracje symbolicznego znaczenia – społeczeństwa, nada-

wanego słowu *ziemia*, lecz powyższe są wystarczające, aby udowodnić rozważaną kwestię.”

ZAKOŃCZENIE

Kazanie naszego Pana na Górze musiało głęboko wzruszyć słuchaczy. Odbijało się echem poprzez stulecia i wywarło głęboki wpływ na rozwój zachodniej cywilizacji. Ten artykuł podaje krótki przegląd jego niewielkiej części, uważne przeczytanie całego tekstu biblijnego jest pożytecznym zajęciem.

Niech Bóg błogosławi każdego z nas w naszych wysiłkach solenia świata i pozwalania, by oczyszczające, przenikające i konserwujące właściwości Słowa błogosławiły tych, z którymi wejdziemy w kontakt. Bądźmy wierni jako Lud Soli.

* * *

PYTANIA BIBLIJNE

P Jakie jest wasze stanowisko w sprawie zalegalizowanego hazardu, takiego jak loterie? Czy poświęcony chrześcijanin powinien w nich brać udział?

O W ostatniej dekadzie nastąpił znaczny wzrost zalegalizowanego hazardu. Wiele krajów ma obecnie loterie państwowe, w których wygrywający otrzymują ogromne sumy (zwykle miliony dolarów). Największa z takich loterii znajduje się w Wielkiej Brytanii, gdzie ponownie ustanowiono hazard państwowy po zakazaniu go w XIX wieku.

Oprócz tego istnieje wiele innych form hazardu – duża część z nich jest nielegalna – w różnych głównych dyscyplinach sportu na całym świecie. Stany Zjednoczone nie mają loterii narodowej, lecz pojedyncze stany utworzyły swoje własne. Zyski organizatorów takich loterii są olbrzymie, chociaż prawdą jest, iż część zysków jest przeznaczana na godne cele lub polepszenie standardów życiowych uboższych członków społeczeństwa.

Oczekiwanie możliwej wygranej i związane z tym podekscytowanie działa na wielu ludzi jak narkotyki. Uzależnienie od hazardu pojawiło się jako poważny problem społeczny. Nie ma to oznaczać, iż każdy, kto kupuje los lub próbuje szczęścia na loterii jest skazany na stanie się nałogowym hazardzistą. Lecz dla niektórych zajmowanie się takimi rzeczami może być niebezpieczne, wysysając dochody, które byłyby lepiej wydane na wartościowsze rzeczy.

Wielu hazardzistów w mniejszym lub większym stopniu czyni z „Damy Szczęścia” boginię i zjednuje sobie jej pomoc w wygraniu. Mają oni mentalność „wzbożyć się szybko” i pożądamy dobrobytu, który, jak sądzą, czeka na nich przy następnym rzucie kostką lub pociągnięciu za rączkę automatu do gier hazardowych. Odnosi się do tego tekst Izajasza 65:11:

„Ale was, którzyście opuścili Pana, którzy zapominacie na górę świątobliwości mojej, którzy gotujecie temu wojsku stół, a którzy oddawacie temu pocztowi *mokre ofiary*.”

Fragment, który podkreśliliśmy kursywą jest

przetłumaczony według ASV (American Standard Version): „którzy przygotowujecie stół dla Fortuny i którzy napełniacie zmieszane wino Przeznaczeniu” [którzy bóstwu szczęścia zastawiacie stół, a bogini losu podajecie kielichy pełne przyprawionego wina – Nowy Przekład BiZTB]. Słowo „wojsko” jest tłumaczeniem hebrajskiego *Gad*, i zarówno jak oczywisty jest związek z plemieniem Gada w Izraelu, wydaje się również, że jest związane z Baalem (Jozue 11:17; 12:7). W tym znaczeniu zawiera ono myśl o „Fortunie”.

Pod hasłem „Gad” *„Ilustrowany słownik i konkordancja biblijna”* mówi:

Gad odnosi się także do „obcego bóstwa dobrego losu czczonego przez niektórych Izraelitów w okresie po Wypnaniu (Iz.65:11). W dwujęzycznym aramejsko-greckim napisie z Palmyry bóstwo to jest w grece utożsamiane z „fortuną”.

(*Ilustrowany słownik i konkordancja biblijna*, 1986, G.G. Jerusalem Publishing House Ltd.)

Poświęceni pod rozważą

Jednak omawiane pytanie dotyczy głównie poświęceń.

Świat chodzi swoimi drogami i nie rządzi się zasadami, jakimi musi się rządzić poświęcony chrześcijanin. W ogólności hazard oparty jest na samolubstwie, *pragnieniu poprawienia swojego losu w życiu*, i w ten sposób sugeruje niezadowolone. Ta właśnie zasada dotyczy istoty życia chrześcijańskiego.

Chrześcijanin jest napominany do tego, by był zadowolony z tych rzeczy, które ma (Zyd. 13:5). Życie poświęcone w założeniu jest życiem samozaparcia; wywyższanie samego siebie nie pasuje do tego modelu. To Bóg chrześcijan panuje nad wznoszeniami i upadkami życia (Ps.75:7,8). Dla chrześcijanina próbowanie wyznaczania sobie losu jest wypieraniem się tego panowania. Jest to zasada, która odnosi się do wszystkich aspektów życia chrześcijańskiego – z hazardem włącznie.

A co z uczestnictwem w *bezpłatnym* losowaniu nagrody o znacznej wartości, takiej jak samochód czy łódź? Tutaj znowu wchodzi w grę ta sama zasada. Zwykle próbowanie poprawienia naszego losu odnośnie rzeczy materialnych jest oznaką niezadowolonego z naszego losu. Musimy uważać na tę skłonność. Ale musimy także być rozsądni w naszych poglądach. Jak we wszystkich rzeczach, należy zasięgać rady uświęconego sumienia; w przypadku wątpliwości, zrezygnować.

W życiu Pańskich poświęconych nie ma przypadków. On zadba o to, aby nie zabrakło nam rzeczy niezbędnych, chociaż może nie uczynić nas bogatymi.

SKOROWIDZ WERSETÓW BIBLIJNYCH występujących w SZTANDARACH BIBLIJNYCH w 2000 roku (od nr 143 do nr 154)

werset str.	Rozdz. 18	Rozdz. 25	Rozdz. 18	73 52
1 Księga Moj.	13 56	9,13,27, 63	15,19, 80	Rozdz. 8
Rozdz. 2	25 5	30,36,37 63	Rozdz. 22	15 52
16 82	26 56	4 Księga Moj.	10 63	Księga Psalmów
17 77,82	Rozdz. 19	Rozdz. 2	Rozdz. 24	Rozdz. 16
Rozdz. 3	17-25 64	32 5	14,15, 64	10 80
15 80	Rozdz. 21	Rozdz. 4	Rozdz. 25	Rozdz. 34
19 76	26,27 64	19,20, 2	4 63	21 80
Rozdz. 12	Rozdz. 22	Rozdz. 10	Rozdz. 31	Rozdz. 35
3 7,24,80	21-24 64	29-36 7	9-27 48	10 78
Rozdz. 18	25 63	Rozdz. 11	10,13, 63	Rozdz. 37
18 80	Rozdz. 23	16 5	Rozdz. 32	9 95
Rozdz. 19	4,5, 63	16,17,24-30, 56	2 85	35 96
36-39 47	9 64	Rozdz. 16	1 Księga Samuelowa	Rozdz. 45
Rozdz. 22	12 63	cały 6	Rozdz. 8	11,12, 35
16-18, 7,75,83	Rozdz. 24	52,56, 63	6,22, 56	17 83
18 80	1 5	Rozdz. 26	Rozdz. 16	Rozdz. 46
Rozdz. 26	12 64	Rozdz. 29	7 61	cały 69
4 80	Rozdz. 26	1 52	2 Księga Samuelowa	11 72
Rozdz. 38	30 64	5 Księga Moj.	Rozdz. 23	Rozdz. 49
cały 47	Rozdz. 40	Rozdz. 1	3 77	15 92
Rozdz. 49	cały 2	15, 5,56	1 Księga Królewska	Rozdz. 66
10 47	3 Księga Moj.	16 62	Rozdz. 18	10-12 85
2 Księga Moj.	Rozdz. 1	17 56,62	4,10,17,18,40, 64	Rozdz. 68
Rozdz. 2	1 64	19 5	Rozdz. 19	20 14
cały 7	Rozdz. 18	Rozdz. 4	10 64	Rozdz. 72
3 78	5 82	39,40, 78	11,12, 65,72	6 79
Rozdz. 3	Rozdz. 19	Rozdz. 5	2 Księga Królewska	7 79,95
cały 7	13,14,17 64	1,5, 64	17 13	11-19 79
Rozdz. 4	32 64	Rozdz. 9	Księga Nehemiasza	Rozdz. 76
cały 61	33,34 63,64	9,11, 64	Rozdz. 6	11 75
Rozdz. 12	Rozdz. 23	Rozdz. 12	7 64	Rozdz. 79
49 63	24 52	19 63	15 52	13 79
Rozdz. 13	Rozdz. 24	Rozdz. 14	Rozdz. 7	Rozdz. 90
21 4	22 63	27 63	1 50	cały 73

1-2 76	Rozdz. 53	1 81	2,3..... 65	Rozdz. 13
2 87	3,6,8,9,11,12 80	2 81,85	Rozdz. 14	1 35
3 76	Rozdz. 61	15 95	27 39	1-3 34,35
4,5-12,7,9 77	1 23	16,17 93	Rozdz. 16	1-4 38
11 77,78	Rozdz. 62	Rozdz. 4	10 62,91	Rozdz. 14
12-15 78	10 10	1 96	Rozdz. 17	22 69
17 79	Księga Jeremiasza	5,6 72	26 93	23 34,35
Rozdz. 91	Rozdz. 11	Ew. św. Mateusza	Rozdz. 18	25 35
4 72	25-33 84	Rozdz. 1	8 65	Rozdz. 15
Rozdz. 93	Rozdz. 16	2-16 47	Rozdz. 20	1-31 35
1-13 76	13-18 65	Rozdz. 5	27-38 22	2 35
Rozdz. 100	18 51	13-16 35	Rozdz. 21	14-17 24
4 2	19 80	Rozdz. 10	11,25-27 65	14 35
Rozdz. 103	Rozdz. 31	5 13	25,26,27-36 65	22 35
13,14 62	31-34 84	17-31,38,39 14	34 24	Rozdz. 17
Rozdz. 107	34 24	41,42 11	36 72	11 53
1 81	Rozdz. 38	Rozdz. 11	Rozdz. 23	Rozdz. 19
23-27 65	6 64	14 72	21 88	1-6 36
Rozdz. 133	Księga Ezechiela	Rozdz. 12	Ew. św. Jana	Rozdz. 20
cały 60	Rozdz. 5	26 65	Rozdz. 1	17,28 35,38
Rozdz. 145	25-27 85	40 93	1 87	28,31 90
1,2 79	Rozdz. 11	Rozdz. 13	1-14 84,86	33-35 90
Przyp. Salomonowe	16,19 84	29,30 68	2,3 87	Rozdz. 24
Rozdz. 1	Rozdz. 16	Rozdz. 14	4 87	15 22
25 10,11,15	55-62 24	Rozdz. 15	5,6-9 88	26,27 68
Rozdz. 3	Rozdz. 18	2-9 64	1-,11,12 88	Rozdz. 26
6 8	4-20 19	Rozdz. 16	13,14 89	22,23 22
Rozdz. 6	Rozdz. 36	19 44	29,47 88	Rozdz. 27
20-23 91	25 85	24 39,55	Rozdz. 3	40 69
Rozdz. 10	26,27 84	Rozdz. 17	14-16 5	List Ap. Pawła
20 85	Rozdz. 37	12 72	16 82	do Rzymian
Rozdz. 11	1-14 19	Rozdz. 18	Rozdz. 4	Rozdz. 1
18 13	Księga Daniela	15-17 34,35	4 13	16 85
Rozdz. 22	Rozdz. 7	18 39	5-43 11	Rozdz. 2
26 90	12,19 65	19 35	9-14 85	9,10 85
Rozdz. 31	Rozdz. 9	20 35,40	23,24 13	Rozdz. 3
1,2 91	24-27 66	Rozdz. 19	35 62	2 6
Kaznodzicja Sal.	25,26 53	Rozdz. 20	Rozdz. 5	4 66
Rozdz. 1	Rozdz. 12	28 24	28,29 6,22,24	12 69
4 76,96	Rozdz. 14	Rozdz. 22	35 45	Rozdz. 5
Rozdz. 12	19 65	1 68	Rozdz. 6	1,2 54
7 76	Księga Joela	28 54	38 87	3-5 69
Księga Izajasza	Rozdz. 3	Rozdz. 24	39,40,44,54 22	12 82
Rozdz. 1	9-14 65	12 65	Rozdz. 8	12-19 19,21
18 80	Księga Amosa	14 35	44 22	17 80,93
19 95	Rozdz. 9	21 69	48 12	19 80
Rozdz. 11	11,14,15 65	24-26 65	Rozdz. 14	Rozdz. 6
9 47	Księga Abdiasza	26 65	28 86	23 19,21
Rozdz. 14	Rozdz. 2	28 67	30 96	Rozdz. 8
cały 77	1-3,13,14 93	37-39 67	Rozdz. 15	17 23,92
24-27 95	Rozdz. 3	38,39 93	3 85	19-22 74
Rozdz. 25	2-11 93	40,41 67	Rozdz. 16	20-21 20
6-9 24,53	Księga Micheasza	Rozdz. 25	8-11 35	21 47
Rozdz. 26	Rozdz. 5	15 62	33 69	29 34
9 24	2 80	Ew. św. Marka	Rozdz. 17	35 69
Rozdz. 28	Księga Nahuma	Rozdz. 3	5 87	Rozdz. 11
10 40	Rozdz. 2	22-27 96	17 81	11,15,25-27 65
21 93	3,4 65	11 89	Rozdz. 19	25-33 84
Rozdz. 29	Księga Sofoniasza	Rozdz. 7	30 89	32 20
19,23 78	Rozdz. 1	24-30 12	36 80	Rozdz. 12
Rozdz. 35	17,18 65	Rozdz. 12	Dzieje Apostolskie	1 55
5,6 24	Księga Aggeusza	30,31 48	Rozdz. 2	2-13 34
Rozdz. 40	Rozdz. 2	Ew. św. Łukasza	31 80	4-8 34,35,36,37
1,2 51	7,8 6	Rozdz. 2	41 88	6-8 35
5 55,79,80	Księga Zachariasza	10,14 82	Rozdz. 3	12 69
Rozdz. 42	Rozdz. 9	32 80	19-21 77	Rozdz. 13
1,7 80	12 51	Rozdz. 3	19-23 83	1-7 46
Rozdz. 45	Rozdz. 11	22 87	Rozdz. 6	1 List Ap. Pawła
17 95	12 80	23,31,33,34 47	1-6 34,35	do Koryntian
Rozdz. 46	Rozdz. 14	36-38 12	Rozdz. 8	Rozdz. 1
9-11 95	1,6,7 93	Rozdz. 7	1-7 38	2 36
Rozdz. 47	Księga Malachiasza	39-50,40-42 13	1-25 13	10,16 55
14,15 65	Rozdz. 1	Rozdz. 10	Rozdz. 10	26 4
Rozdz. 49	11 80	Rozdz. 11	38 23	26-29 59,61
3-16 91	Rozdz. 3	25-37 12	Rozdz. 11	Rozdz. 2
6 80		Rozdz. 12	1-18 92	5 55,66

Rozdz. 3	18-24 35	5-9 34	4-6 85	Rozdz. 5
1-7 55	19,23 34	10-17 35	List Ap. Pawła	1-3 45
12-15 85	Rozdz. 11	Rozdz. 4	do Filemona	5 85
Rozdz. 4	3 93	2 62,69	21,22 71	2 List Ap. Piotra
5 65	Rozdz. 12	3 69	List Ap. Pawła	Rozdz. 1
Rozdz. 5	2-4,7 96	5 91	do Żydów	4 23
1-5 35	9 61	1 List Ap. Pawła	Rozdz. 1	5-11 55,72
1-13 34,35	List Ap. Pawła	do Tesaloniczan	5,6 89	Rozdz. 2
5,9-11,13 35	do Galacjan	Rozdz. 4	10 87	1 555
Rozdz. 6	Rozdz. 1	14,15-17 67	10-12 89	16 93
2 24	4 95	17 68,69	Rozdz. 2	Rozdz. 3
Rozdz. 8	18,21 67	Rozdz. 5	5 95	6 95
6 86,87	Rozdz. 2	2 24	9 6	7 24,95
Rozdz. 9	1 67	10 69	Rozdz. 3	8 19,24,72,77
14 35	Rozdz. 3	2 List Ap. Pawła	1 55	13 77,95
Rozdz. 10	8 6,24	do Tesaloniczan	5,6 88	18 55
1-11 5	13 5	Rozdz. 1	Rozdz. 5	1 List Ap. Jana
13 69	16 6,23	4 69	7-9 88	Rozdz. 1
31 8,34	29 6,23,83	Rozdz. 2	8 79	7 85
Rozdz. 11	Rozdz. 5	7 42	11:6-6:3 55	Rozdz. 4
3 35	1 44,45	Rozdz. 3	Rozdz. 6	8-10 82
Rozdz. 12	19-26 35	1,2 14	4-6 54	2 List Ap. Jana
12 23,33	Rozdz. 6	1 List Ap. Pawła	Rozdz. 7	7-11 35
12-30 35	6 35	do Tymoteusza	27 67	3 List Ap. Jana
18 35	List Ap. Pawła	Rozdz. 2	Rozdz. 8	9,10 35,43
27 23	do Efezjan	1-7 14	5 7	List Ap. Judy
28 34,36,37	Rozdz. 1	3 77	Rozdz. 10	23 85
Rozdz. 14	10 39	4 7,77	1 7	Objawienie św. Jana
1-6 64	Rozdz. 2	4-6 54,82	22 85	Rozdz. 1
Rozdz. 15	2 96	5 89	25 35,40,91	5 85
6 67,88	11-22 14	6 21	27-31 54	6 24
7 67	15 36	14 93	28,29 6	Rozdz. 2
13-22 92	Rozdz. 4	Rozdz. 3	Rozdz. 11	2 36
18 67,69	4-6,4-16 35	1,8,10,12-13 35	cały 6	10 69
19 23	11 36	1-15 38	32,38 64	Rozdz. 3
21 19	11-13 34,37	Rozdz. 4	39,40 22	4,5 85
21-23 19	11-16 36	1-3 65	Rozdz. 12	Rozdz. 5
22 19	11-32 34	12 62	7,8 81	12 92
23 23,67	16 34	Rozdz. 5	18-29 6	13 82
35 23	23,24 35	13 69	23 36	Rozdz. 11
46 67	Rozdz. 5	17 35	26,27 69	15 96
50-52 67	9 35	Rozdz. 6	List Ap. Pawła	Rozdz. 12
56 19	16 44,45	12 62	do Jakuba	1 36
58 62	25-27 35	2 List Ap. Pawła	Rozdz. 1	9 93
Rozdz. 18	List Ap. Pawła	do Tymoteusza	8 23,89	Rozdz. 14
8-13 36	do Filipian	Rozdz. 2	27 85	1-5 23
2 List Ap. Pawła	Rozdz. 1	15 62	Rozdz. 2	Rozdz. 15
do Koryntian	Rozdz. 2	Rozdz. 3	5 4,59	3 75
Rozdz. 1	8,9 88	1-9,13 65	Rozdz. 3	Rozdz. 16
4 69	9-11 83	12 96	17 67	15 85
Rozdz. 2	Rozdz. 4	Rozdz. 4	Rozdz. 4	Rozdz. 19
6-10 34	10-18 38	1 24	14 67	7 35
Rozdz. 5	15-18 35	1-4 65	Rozdz. 5	8 85,35
1-4 67	19 14	2 14	Rozdz. 5	Rozdz. 20
15 40	List Ap. Pawła	List Ap. Pawła	16 62	2 93,96
Rozdz. 7	do Kolosan	do Tytusa	1 List Ap. Piotra	6 3,23
1 85	Rozdz. 1	Rozdz. 1	Rozdz. 1	Rozdz. 21
Rozdz. 8	18 34,35,37	4-9 38	12 80	1 96
1 14	24 23	5 35,44	Rozdz. 2	1-4 68
1-24 34	Rozdz. 2	5-7 35	5,9 34	14 36
2,9 14	1-3 60	6-9 44	Rozdz. 3	
12 62	Rozdz. 3	12 64	18 83	* * *
16-24 38		Rozdz. 3	20 93	*

SPROSTOWANIE

W styczniowym Sztandarze Biblijnym (nr 155) na str. 5, w prawej kolumnie, w piątym wierszu od dołu, po słowach w myślnikach „wyborczego zbawienia”, opuszczono słowa „i nie wyborczego zbawienia”.

SZTANDAR BIBLIJNY I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEGO KRÓLESTWA Niezależny Miesięcznik Religijny wydawany przez Świecki Ruch Misyjny „Epifania”

CZASOPISMO wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wierzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Słowo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronięcia rozwijającej się Prawdy epifaiczno-bazylejskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Wszelkie wpłaty na wydawnictwo prosimy dokonywać na rachunek bieżący: Świecki Ruch Misyjny „Epifania”, Zarząd Główny, PKO BP Nowy Dwór Mazowiecki Nr. 23 10201026 122410034

Sztandar Biblijny będzie również wysyłany bezpłatnie tym członkom Ruchu, którzy o to poproszą.

Zapraszamy do odwiedzenia naszej strony pod adresem: <http://epifania.pl> e-mail: srme@epifania.pl